

considerabil. În 1921 intră la Academia de Arte Frumoase San-Fernando din Madrid, unde se împrietenește cu Federico García Lorca și Luis Bunuel, mai târziu la fel de celebri ca și el.

Este entuziasmat de mișcarea suprarealistă, în care vede posibilitatea manifestării imaginației sale exuberante, unită cu virtuozitatea tehnică a desenului și culorii.

Dalí recurge la propriul său stil ca “metodă paranoico-critică”. Astfel, imaginile pe care pictorul încearcă să le fixeze pe pânză derivă din agitația tulbură a inconștientului (paranoia) și reușesc a căpăta formă numai datorită raționalizării delirului (momentul critic). Tehnica adoptată este aceea a picturii din Renaștere, din care Salvador preia doar exactitatea desenului și culoarea. Alege spații largi în care include oameni, animale obiecte, într-o combinație irațională a raporturilor și deformare a realității.

În 1960, Dalí s-a hotărât să reconstruiască fostul teatru al orașului natal, bombardat în timpul Războiului Civil din Spania, transformându-l într-un muzeu pentru creațiile sale. Clădirea este halucinantă, adunând parcă în ea aproape toate obsesiile pictorului. De departe, seamănă cu un castel din Disneyland, înconjurat un imens zid roșu, ornat cu ouă uriașe... Dincolo de intrare, începe însă lumea Dalí, atât de fascinantă. Prima atracție, Cadillac-ul lui Al Capone, tras de o Venus supraponderală, peste care se înalță un turn din cauciucuri de mașină, în vârful căruia a „eșuat” o barcă,

